

Αγαπητέ αναγνώστη,

Με αυτό το άψυχο χαρτί επικοινωνώ μαζί σου, με όλη τη δύναμη και τη συναίσθηση ευθύνης που επιτελεί το καθήκον της ψυχής μου, με μοναδικό σκοπό, τη διατήρηση του ριζιτικού τραγουδιού, στη σωστή παραδοσιακή του έκφραση, όπως το διατήρησαν οι πρόγονοι μας, και το παρέδωσαν σε μας, αλλά και για να γίνει γνωστό σε όλη την Κρήτη, αυθεντικό και ατόφιο. Γιατί το Ριζιτικό τραγούδι, εκφράζει το χαρακτήρα του Κρητικού και έτσι όλοι έχουμε το δικαίωμα να το γνωρίζουμε εξίσου, γιατί είναι κληρονομιά όλων μας. Με το παρόν προσπαθώ να διατηρηθούν οι σκοποί των τραγουδιών, όπως ακριβώς τα τραγουδούσαν και τα τραγουδούν ορισμένοι από τις ρίζες των Λευκών Ορέων, και έτσι δεν θα ασχοληθώ τώρα με την ιστορία των, γιατί ο χρόνος μας πιέζει διότι κυκλοφορεί όλο και περισσότερο παραποιημένο και κάθε καθυστέρηση, δημιουργεί και περισσότερα προβλήματα. Το ριζιτικό το αγάπησα από τα παιδικά μου χρόνια γιατί έβλεπα να το τραγουδούν άνθρωποι που εξείχαν από όλους τους άλλους και ο κόσμος έτρεφε εκτίμηση σ' αυτούς.

Χωρίς να το καταλαβαίνεις τότε, θαυμάζεις ένα -ένα όσα μεγάλα και ωραία σου αποκαλύπτονται και στη συνέχεια τα αγαπάς, γιατί εκτιμάς το μεγαλείο τους και συλλαμβάνεις σ' όλη του την έκταση το ρόλο που παίζουν στο να γίνεται σπουδαία και άξια η ζωή.

Όποιος είχε την τύχη να γνωρίσει την έξαρση και τη χαρά, που σκορπά η άμιλλα που δημιουργείται με το ριζιτικό τραγούδι, δεν μπορεί παρά να νοσταλγεί να το συναντά παντού.

Αν προσέξουμε τον εαυτό μας, θα δούμε ότι αν αγαπήσουμε κάτι, προσπαθούμε να πετύχουμε ώστε να το αγαπήσουν και άλλοι και να πάρει έτσι τη θέση που πιστεύουμε ότι του ταιριάζει. Στην προκειμένη περίπτωση, το αντικείμενο της αγάπης μας είναι το ριζιτικό τραγούδι. Η προσπάθεια μας λοιπόν κατατείνει στο να σωθεί στη σωστή της έκφραση η μεγάλη κληρονομιά του τόπου αυτού και το ριζιτικό καθαρό, γνήσιο και ατόφιο να γίνει γνωστό σε ευρύτερο κύκλο.

Προσωπικά έβλεπα με πόνο ψυχής να φθείρεται το ριζιτικό με γοργό ρυθμό και μέρα με τη μέρα να χάνεται η προοπτική σωτηρίας του στη γνήσια, απaráμιλλη και κλασική μεγαλόπρεπη έκφρασή του. Γι' αυτό αποφάσισα να σηκώσω ένα μεγάλο μέρος από το βάρος που έχει η προσπάθεια για τη σωτηρία του αλλά και γιατί πιστεύω ότι, αν δεν ξέρει κανείς να τραγουδεί τα ιδιαίτερα τραγούδια του τόπου του, δεν μπορεί να νιώθει άνετα.

Πιστεύω ακόμη ότι η κοινή συνείδηση αναζητά κάτι πιο αγνό και πιο τέλει, που νάναι η πηγή του από τον άνθρωπο που το έζησε όπως ακριβώς έζησε και ζει στον ιστορικό αυτό τόπο.

Με την ελπίδα ότι θα μελετηθεί η εργασία μου αυτή, με συναίσθηση ευθύνης και αγάπης προς την παράδοση και τις αγνές καρδιές αυτών που τόχουν κρατήσει μέχρι σήμερα αναλλοίωτο και που είμαστε περήφανοι γι' αυτούς αποφάσισα να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στη μεγάλη αυτή κληρονομιά του τόπου μας, το Ριζίτικο τραγούδι.